

SFS 2009:1427

Utkom från trycket
den 14 december 2009

Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen;

utfärdad den 3 december 2009.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff².

Definition av bötesstraff

2 § Med ett bötesstraff avses i denna lag en skyldighet enligt en lagakraftvunnen dom, ett strafföreläggande eller ett föreläggande av ordningsbot att betala böter enligt 25 kap. brottsbalken eller företagsbot enligt 36 kap. brottsbalken samt beslut i ett sådant avgörande om rättegångskostnader och motsvarande ersättning och avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

3 § Med ett bötesstraff avses i denna lag också en skyldighet enligt ett lagakraftvunnet beslut, som meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen av domstol eller av annan myndighet än domstol om den som beslutet avser har kunnat få detta prövat av domstol med särskild behörighet i brottmål, för en fysisk eller en juridisk person att betala ett penningbelopp som i den staten utgör påföljd för brott avseende brottslig eller annan straffbar gärning. Med bötesstraff avses i lagen även en skyldighet enligt ett sådant beslut att betala

1. annan ersättning till brottsoffer än sådan som grundar sig på ett civilrättsligt anspråk,
2. rättegångskostnader och motsvarande ersättning, och
3. penningbelopp till en allmän fond eller till en stödorganisation för brottsoffer.

Bötesstraff enligt första stycket omfattar inte

1. beslut om förverkande av hjälpmedel till eller vinning av brott, eller

¹ Prop. 2008/09:218, bet. 2009/10:JuU3, rskr. 2009/10:33.

² EUT L 76, 22.3.2005, s. 16 (Celex 32005F0214).

2. enskilt anspråk som är verkställbart enligt rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av beslut på privaträttens område³.

Information om verkställighetsföreskrifter

4 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om verkställigheten av denna lag.

2 kap. Verkställighet utomlands av ett svenskt bötesstraff

Översändande av ett svenskt beslut om bötesstraff

1 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett beslut om bötesstraff enligt 1 kap. 2 § ska sändas över till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för erkännande och verkställighet i den staten. Ett beslut om bötesstraff får sändas över om översändandet är förenligt med rambeslutet och det kan antas ge fördelar vid indrivningen av bötesstraffet.

2 § Kronofogdemyndigheten sänder över beslutet om bötesstraff till en behörig myndighet eller en centralmyndighet i den andra medlemsstaten.

Beslutet om ett bötesstraff får inte samtidigt sändas över för verkställighet till mer än en medlemsstat.

Förvandling av bötesstraff

3 § Om ett beslut om bötesstraff sänds över för verkställighet till en annan medlemsstat, ska Kronofogdemyndigheten inte tillåta att bötesstraffet förvandlas till fängelse eller annan påföljd i den andra staten.

Fortsatt indrivning i Sverige

4 § Har ett beslut om bötesstraff sänts över för verkställighet i en annan medlemsstat, får fortsatt indrivning i Sverige inte äga rum.

Om Kronofogdemyndigheten har återkallat verkställigheten i den andra medlemsstaten får indrivningen återupptas i Sverige. Detsamma gäller om den medlemsstat, hos vilken verkställighet begärts, meddelat att bötesstraffet helt eller delvis inte har verkställts eller kommer att kunna verkställas i den staten.

Om verkställighet har vägrats i den andra medlemsstaten på grund av att den dömda dömts för samma gärning, får indrivningen inte återupptas i Sverige.

³ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1 (Celex 32001R0044).

3 kap. Erkännande och verkställighet i Sverige av utländska bötesstraff

SFS 2009:1427

Inledande bestämmelser

1 § Ett beslut om bötesstraff enligt 1 kap. 3 § som sänds över till Sverige, ska erkännas enligt bestämmelserna i denna lag och verkställas enligt vad som är föreskrivet för verkställighet av ett svenskt bötesstraff om inte annat följer av denna lag.

2 § Ett bötesstraff som avses i 1 kap. 3 § får verkställas även om bötesbeloppet överstiger högsta bötesbelopp enligt svensk lag.

Bötesstraff som verkställs efter beslut enligt denna lag får inte förvandlas till fängelse.

3 § Vid omräkning av ett belopp enligt denna lag till svensk valuta ska den växelkurs tillämpas som gällde vid tidpunkten då det utländska bötesstraffet meddelades.

Behörig myndighet och hur förfarandet inleds

4 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett bötesstraff ska erkännas och verkställas i Sverige.

5 § Ett beslut om bötesstraff, som sänds över för erkännande och verkställighet, ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet.

Intyget ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

6 § Behörig myndighet eller centralmyndighet i den andra medlemsstaten ska sända över beslutet om bötesstraff och intyget till Kronofogdemyndigheten.

Beslutet om bötesstraff och intyget ska sändas över skriftligen genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

7 § Om intyget som anges i 5 § saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet, ska Kronofogdemyndigheten ge den andra medlemsstatens myndighet möjlighet att inom viss tid inkomma med komplettering. Detsamma gäller om beslutet om bötesstraff saknas.

Verkställbarhetsförklaring

8 § Om bötesstraffet är verkställbart i Sverige ska Kronofogdemyndigheten besluta att sådan verkställighet kan ske (verkställbarhetsförklaring). Beslutet gäller omedelbart.

Verkställbarhetsförklaringen ska innehålla uppgift om

1. det belopp i svensk valuta som bötesstraffet avser, och

2. hur den dömde kan överklaga verkställbarhetsförklaringen.

Vid fastställande av det belopp som avses i andra stycket 1 ska 3 § tillämpas. Verkställbarhetsförklaringen ska delges den dömde.

9 § Ett beslut av Kronofogdemyndigheten att inte meddela en verkställbarhetsförklaring ska innehålla skälen för beslutet.

Hinder mot erkännande och verkställighet

10 § En verkställbarhetsförklaring får inte meddelas om ett sådant intyg som anges i 5 §, trots att den andra statens myndighet beretts tillfälle att inkomma med komplettering, saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet.

11 § En verkställbarhetsförklaring får inte meddelas

1. om det för samma gärning meddelats dom eller beslut i Sverige eller i en annan stat och domen eller beslutet i den andra staten, vid ett fällande avgörande, har verkställts,

2. om gärningen helt eller delvis begåtts i Sverige och den inte motsvarar brott enligt svensk lag eller om en tillämpning av 35 kap. 7 § brottsbalken innebär att preskription inträtt,

3. om den dömde inte hade fyllt 15 år när brottet begicks,

4. om en sådan förklaring inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet,

5. om bötesstraffet har beslutats efter ett skriftligt förfarande och intyget inte anger att den dömde personligen eller genom behörigt ombud underrättats om sin rätt att bestrida samt om tidsfristen för detta, eller

6. om bötesstraffet har meddelats vid en rättegång där den dömde personligen inte inställt sig och intyget inte anger att denne personligen eller genom behörigt ombud informerats om förfarandet eller att den dömde har förklarat att han eller hon inte motsätter sig bötesstraffet.

Rättens prövning

12 § Kronofogdemyndighetens verkställbarhetsförklaring får av den dömde överklagas till den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § utsökningsbalken prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Överklagandet ska göras skriftligen och ges in till Kronofogdemyndigheten inom tre veckor från den dag då den dömde fick del av verkställbarhetsförklaringen.

Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid ska avvisas av Kronofogdemyndigheten. Om överklagandet har kommit in till tingsrätten inom tiden för överklagande, ska den omständigheten att överklagandet har kommit in till Kronofogdemyndigheten först därefter inte föranleda att det avvisas. Om överklagandet inte avvisas ska myndigheten sända det och övriga handlingar i ärendet till tingsrätten.

Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat följer av denna lag.

Nedsättning av beloppet

SFS 2009:1427

13 § Om det under verkställigheten framkommer att bötesbeloppet till viss del har betalats eller verkställts i en annan medlemsstat, ska Kronofogdemyndigheten sätta ned beloppet. Vid nedsättning tillämpas 3 §.

Upphävande av verkställbarhetsförklaringen

14 § En verkställbarhetsförklaring ska upphävas

1. om det framkommer att straffet inte får verkställas i Sverige,
2. om nåd beviljats eller annat beslut enligt 11 kap. 13 § regeringsformen har meddelats,
3. om egendom som kan användas för verkställighet inte påträffas eller det av någon annan anledning inte är möjligt att verkställa straffet, eller
4. om begäran om verkställighet återkallas.

Beslut om upphävande av en verkställbarhetsförklaring meddelas av Kronofogdemyndigheten. Rätten ska dock fatta beslut i de fall förklaringen, efter ett överklagande, är föremål för rättens prövning eller när rätten fastställt förklaringen och det är fråga om att upphäva den enligt första stycket 1. Innan rätten upphäver en verkställbarhetsförklaring ska Kronofogdemyndigheten ha beretts tillfälle att yttra sig. Om Kronofogdemyndigheten upphäver verkställbarhetsförklaringen gäller 9 §.

Om en verkställbarhetsförklaring upphävs ska de verkställighetsåtgärder som vidtagits återgå.

Övriga bestämmelser

15 § För överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut i frågor som rör verkställighet gäller bestämmelserna i 18 kap. utskökningsbalken.

16 § Värdet av det som har drivits in tillfaller staten. Regeringen får, efter överenskommelse med den andra medlemsstaten, besluta om en annan fördelning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

BEATRICE ASK
(Justitiedepartementet)

